

I. 1809. Kranjskih brambovcev je bilo sedem bataljonov.

Vojno navdušenje je pa vnemal tudi naš Valentin Vodnik s svojimi „Pesmimi za brambovce“, ki so bile prav za to zložene, da jih pojó korakajoč, kakor „Radovoljni brambovci“ ali „Brambovska dobra volja“, in ki se v njih tako krepko glasi avstrijski patriotizem, kakor v pesmi „Estrajh za vse“, in katerih verski duh tako lepo izzveni v verzih:

Mogočni Bog!
Tvoj dih je vstvaril solnca nove,
Tvoj dih je v stan' podret' svetove,

Zato pohlevno moljmo Te:
Obrni milostiv' obraz
Na brambo našo in na nas!
Pred sodbo klič' sovražnike!
Usliš' nas Bog — — —

* * *

Zgodovinski razvoj, ki je zlasti naši deželi donesel francosko vlado od I. 1809. do 1814., je pokazal, da je bilo treba še mnogo časa, dokler se ni izpolnila usoda Napoleonova in dovršila mera nasilnih krivic, ki jih je storil človeštvu.

MARIJAN:

KMETIŠKA.

Ko bodo mi striček umrli,
denarcev pustili mi bodo,
a jaz si bom kupil pristavo,
in solnčece sosed bo moj.

Glej, tamkaj za gričem zelenim
v zelenju se skriva pristava,
prisojna in bela pristava,
to kupil si bom bogatin.

Po njivah med setvijo mlado
se v rožnih sprehajal bom jutrih
in klical bom vedremu solncu:
„Pozdravlja tvoj sosed te, čuj!“...

Nasmehnilo solnce se bode,
in bolj radodarno bo z žarki,
in bolj bodo setve rodile:
„Saj moram, ko sosed je moj.“

Tako bo in prav nič drugače
po smrti bogatega strička,
in gledali bodo me drugi
boječe: „On je bogatin!“

Kaj vse ne dobi za denar se,
za suhe rumene cekine,
a jaz si bom kupil pristavo,
in solnčece sosed bo moj...

